

at afhjælpe disse Mangler, og naar det maa erkjendes, at denne Lov væsentlig afhjælper Manglerne, om det da vilde være rigtigt, siger jeg, at stude denne Reform, som gaaer ud paa at afhjælpe virkelige Mangler, tilbage, fordi man mener, at man maaskee ved denne Leilighed passende kunde gaae et Skridt videre. Jeg tror, at det vilde være en uheldig, en lidet praktisk og lidet hensigtsmæssig Maade at gaae frem paa, naar man virkelig ønsker at opnaae praktiske Resultater.

Tsberning: Jeg skal see at vende Forhandlingen tilbage akkurat i den modsatte Orden, som det ærede Medlem, der sidst talte, har ført den frem, og jeg skal derfor lægge det ærede Thing paa Sinde, om det for en ringe og uvæsentlig Forandren i det Bestaaende vil, naar det anseer Forholdet i sin Heelhed at være ordnet paa et urigtigt Grundlag, der skal forandres, give det en fornøjet Bekræftelse ved at gaae ind paa et Lovforslag, som, hvad jeg tror, vi skulle faae at see, kun indeholder mindre væsentlige Forandringer, men i sit Princip bekræfter en urigtig Tilstand, og det er det, som ligger i det Lovudkast, der er kommet fra Regjeringen. Det tilsigter ganske sikkert Forandringer, hvorved mindre væsentlige Ulemper ville afhjælpes, men det giver tillige i det Dieblis, da Endringerne i Retsvæsenet begynde at paatrænge sig som nærførestaaende, en fornøjet Bekræftelse til den Hovedgrundfeil, som her er tilstede, den nemlig, at man har draget Dvrighedshandlinger, administrative Handlinger, ind under Domstolene og nu holder dem fast som hørende ind derunder. Man maa nemlig vel lægge Mærke til, at det ærede Medlem, som talte sidst, har til Hensigt, naar den Tid kommer, da Retsvæsenet skal ordnes og sondres fra Administrationen, at fastholde denne Side af Sagen som tilhørende Retsvæsenet og ikke Administrationen; det er altsaa ham om at gjøre, ikke alene at faae forhindret enhver Forandring, som fører i modsat Retning, men han vil, saa at sige, give det nu Bestaaende en ny Bekræftelse ved at sige Ja til de saakaldte Forbedringer i den Retning; thi Lovens Forbedringer gaae ud paa at give Domstolene Leilighed til, under Navn af Domstole at vedblive at

udføre de Functioner ved Skifteforvaltningen, som de hidtilbogs have udført. Det ærede Medlem gjorde, idet han fremhøvede Manglerne ved det Bestaaende, opmærksom paa de Fordele, der skulde være ved det foreliggende Lovudkast; Manglen, sagde han, hvorover der er blevet klaget, var, at Omstiftningen af Skifteforvalterne skete for hurtig, det vil altsaa sige, at den Regel, hvorefter Omstiftningen skete, skulde give Anledning til, at de veylede for hurtigt; men vi have her i Salen hørt, uden at det ærede Medlem har modsagt det, at uagtet Reglen nu skulde gaae ud paa, at Omstiftningen skulde skee hvert andet Aar, saa har der dog i 6—8 Aar været de samme Skifteforvaltere, de samme Mænd have i al den Tid udført disse Forretninger, indtil Døden endte deres Arbejde, og der indtraadte Andre, som ligeledes ere blevne ved Forretningerne i længere Tid; det er blevet fremsat her som en Kjendsgjerning, og det er en uafviselig Kjendsgjerning, som vi Alle kjende, vi vide fuldkommen sikkert, at det har været saa. Kan det altsaa skee, og har det hidtil kunnet skee, om endogsaa kun med enkelte af Afsesforerne, saa ligger det jo i Regjeringens Magt at gjøre det saaledes med dem alle, og saa behøve vi ikke at have en hyppig Omstiftning af Skifteforvalterne, der er da ikke nogen grundlovmæssig Forhindring tilstede derfor, og er der nogen Forhindring derimod, saa ligger den enten i, at der ikke er god Villie hos dem, der styre Fordelingen af Forretningerne, eller ogsaa deri, at der ikke er Kraft nok hos den ærede Minister til at gjøre sin Villie gjældende ligeoverfor Personerne. Det ærede Medlem sagde, at saaledes som Forholdet nu var, var der en Usandhed tilstede, idet man nemlig forestillede sig, at Decisionen blev afgiven af To, istedetfor at det kun skete af en Enkelt; men det er jo ikke Lovens Skyld, at denne Usandhed er tilstede, det er jo en Mangel ved Forretningsgangen, som kan afhjælpes. Det ærede Medlem (Klein) ryfter paa Hovedet, og jeg veed nok, at overalt, hvor man har udvillet Staten i constitutionel Retning, har der reist sig en haardnakket Modstand fra Alt, hvad der kan kaldes Domstole, til at føie og høie sig under de Forpligtelser og Nødvendigheder, som